

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 (ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΑΗΝΗ)
 ΜΥΤΙΑΗΝΗ 8 'Απριλίου 1932
 ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 16

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΚΤΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

Τὸ μοιραῖον ἐπῆλθεν. Αἱ ἐκκλη-
 σίαι τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ δὲν ἔχουν ψάλτας ἀπὸ
 τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Ἀπῆρ-
 γησαν. Ἀπῆργησαν διόσι ββαρύν-
 θησαν οἱ ἄνθρωποι νὰ ὑψώνουν
 φωνὴν καὶ νὰ ἀναμένουν τὴν βξ ὕ-
 ψους ἀντίληψιν πρὸς καλλιτέρευ-
 σιν τῆς θέσεώς των. Δὲν θέλομεν
 νὰ ἐξετάσωμεν ἂν πταίει ὁ Σαβαώθ
 ἢ ἡ συμπαθὴς τάξις τῶν ψαλνά-
 δων ἢ μὴ ἔχουσα ἄλλον πόρον
 ζωῆς πλὴν τῆς φωνῆς των. Ἐ-
 κείνο πού ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν
 κατὰ καθῆκον, ὡς διασημνείς τῆς
 Κοινῆς Γνώμης, εἶνε ὅτι ἡ ἀπερ-
 γία τῶν ψαλτάδων ἐνεποίησε ζωη-
 ροτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὰ φρεῖδια
 καὶ δὲν πρόκειται, καθ' ὅλα τὰ φαι-
 νόμενα νὰ εἶνε ἀνόδυνος διὰ τὰ
 παγκάρια. Ἦδη ἐσημειώθη κατὰ
 τὴν διαφερέσασαν πρώτην ἐβδομά-
 δα τῆς ἀπεργίας μεγάλη πτώσις
 εἰς τὰ ἐνοίκια τῶν στασιδίων.

Οὐδεὶς δύναται νὰ προΐδει τὰς
 συνεπείας τῆς ἀπεργίας ταύτης, ἂν
 δὲν τερματισθεῖ ἐγκαίρως. Δὲν πρό-
 κείται περὶ ἀπεργίας ψωμάδων ἢ
 μπακάληθων ἢ φαρμακικοῦν καὶ
 λαγῶν, ὡστε νὰ περάσει χωρὶς νὰ
 ἔχει ἀντίκτυπον εἰς τὸν ρυθμὸν
 τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Χωρὶς τρέ-
 φιμα ἐπὶ τέλους περὶ ὁ μεταπύ-
 λεμικὸς Ἕλλην.

Ἡ συνήθεια βλέπετε ἔχει νὰ κά-
 μει πολὺ. Δίχως ὅμως ψαλτάδες, ἢ
 ζωὴ εἶνε ἀδύνατος. Ὁ Ἕλλην ἀ-
 γαπᾶ μὲ πάθος τὴν μουσικὴν, τὴν
 Βυζαντινὴν πρὸ πάντων. Αἱ αὐτὸν
 εἶνε εἶδος πρώτης ἀνάγκης. Πρέ-
 πει λοιπὸν νὰ τὸ συλλογισθῶν
 πολὺ ἐκεῖνοι πού θὰ τοῦ τὴν στε-
 ρήσουν.

Ἴδου διατὶ θέλομεν νὰ πιστεύω-
 μεν ὅτι τὸσον ἢ Μητροπολις ὅσον
 καὶ ἢ Κυβέρνησις θὰ σπεύσουν νὰ
 ἱκανοποιήσουν τὰ αἰτήματα τῆς
 συμπαθοῦς τάξεως τῶν ἱεροψαλ-
 τῶν, προτοῦ ἢ λαϊκῆ ἀγανάκτησις
 —ἢ μάλιστα συγκρατουμένη—ἐκσπά-
 σει. Ἐλπόμεν καὶ ἐλαλήσωμεν.

ΣΕΝΑ ΤΑ ΛΕΓΩ ΠΕΘΕΡΑ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τρα-
 πῆσης κ. Δροσόπουλος μετὰ τοῦ κ.
 Λοβέρδου καὶ τοῦ κ. Χαριλάου ἐ-
 ζήτησαν ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον ὁ-
 πως μὴ ἐπαρμεθεῖ ὁ Νόμος περὶ
 ἀποχρεωτικῆς διατηρήσεως τῶν ἐ-
 φόδων ὑπαλλήλων εἰς τὰς θέσεις
 των. Τὸ ἰάνυρῶν διάβημα ἀποτε-
 λαὶ κροφάνως ἀπάντησιν εἰς τὴν
 διαμαρτυρίαν τῆς Ἐνώσεως Ἐφέ-
 δρων Λέσβου διὰ τὴν πρόσληψιν
 μακροχρόνιων ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τρα-
 πῆσης.

ΡΑΠΟΡΤΟ

Οὐ ἀπὸ κατὰ ἀπουραμμένους
 φαρδὺς πλατὺς τ' ἀνάστλους
 Ὁθουνας Ν. Μάγειρας
 γιατροὺς καλὸς τ' οἱ ξακουμένους
 τ' ἀπ' τὰ πανιπιστήμια τ' Ἰ-
 [βρώπς βγαλμένους
 προυσκαλισμένους
 ἀπ' τ'ς γιατροὶ τ'ς Ἑλληνι τ'ς δι-
 [κουχίτις
 τσαφλατάνι κουμπουγιανίτις,
 νὰ κουράρου μιὰ γρηγιὰ κατου-
 [χρουνίτσα

Ψουρουκάστηνα ὀνόματι
 τὴν ἦβρα :
 Πὰς στὴ ψάθα ξουπλουμένι
 μι κουρέλλια τ'σιπασμένι
 σὰν παλουκα τιντουμένι.
 Βρουμοσάνι τὰ χνώτα τ'ς σὰ χαλὲς
 τοὶ γουργουλίζαν τάντισά τ'ς σὰ
 [ναργκιλές
 μαῦρα τὰ μάτια τ'ς, θουλουμένα
 τ'σ' ἀφτιά βλουμένα, πρασισμένα
 δυὸ ρούπια τραβηγμένους μέσα
 γι ἀφαλὸς, σὰ νὰ τὴν βάλαν στ'ν
 [πρέσσα,

οἱ δικουχίτις βινιζιλικεὶ γιατροὶ
 κουμπουγιανίτις, τσαφλατάνι μου-
 [ναδικοὶ
 καθάρσια ἔναν τόνου τὴν πουτίσαν
 στοῦν πισινὸ τ'ς ἀβδέλις μιλιούνι
 [κουλλήσαν
 τὴ τσιλιά τ'ς μι τ' σουβιαιτῆ τ'
 [βεοῦτσα

ἰώδια τ'ν ἀλείψαν
 τ'ν κατίνα τ'ς μι μπαλώματα
 τσιρότα τὴν γιμίσαν
 τ'σὶ σὰν τ'ς ἀλλάξαν τὸν ἀδό-
 [ξαστου
 μὲς τὰ κουρέλια τ'ν τλῆξαν
 τ'σὶ πᾶς οἱ μιὰ βρουμψήθη τὴ
 [ρίξαν.

Τ'σὶ γιὰ νὰ γένι σιν ἰντέλεια ἀ-
 [γνώριστ
 τ'ς οὐντουλαρίσαν τὰ δυὸ τ'ς
 [τελούφια
 τει στοῦ τσιφάλι τ'ς φουρέσαν
 [δίκουχι σκούφια !
 Τ'ν πασπάτιψα ἀπὶ μπρὸς τ'ν
 [καημένι

τὴν ἦβρα κατουρμένι
 τὴν σαλαγῶ ἀπὸ πίσου, μαγαρ-
 [σμένι.
 Βρὲ δικουχίτις τσαφλατάνι κακο-
 [χρουνάχιτι
 μαῦρ νάνταν γι' ὦρα πού σεῖς λά-
 [χιτι
 τ' φτουχὴ τ' γρηγιούλα νὰ κου-
 [ράφητι.
 Δὲν ἔχι καμιὰν ἀρρώστια, βρὲ ἢ
 [γρηγιὰ

ἢ πείνα τὴν ξιθέωσι
 βρὲ μπουφ θισκατάραι
 —πὸ νάχιτι τ'ν κατάραις—
 ἢ βρῶμα τ'σὶ γ' ἢ μουνταργιὰ
 ἢ κούφας τ' ἢ κουλλῆ γ' ἢ ὀλιὰ
 τ' φέραν σ' ἔφτη τ'ν κατάντια.

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΖΗΤΙΑΝΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΗΜΕΡΙΟΥ

Στὴν Ἀνατολὴ τὸ μεσημέρι τοῦ
 καλοκαιριοῦ εἶνε πολὺ ζεστὸ καὶ ὁ
 ὕπνος του εἶνε γλυκός. Ὡς τόσο
 εἰ ζητιᾶνοι ἐκεῖ θεωροῦνται προ-
 νομιτοῦχοι καὶ κανεὶς δὲν τοὺς πει-
 ράζει καὶ ὅταν ἀκόμα τοῦ χαλοῦνε
 τὸ μεσημεριάτικον ὕπνο.
 Ὁ Ναστρατὶν Χότζας, μὲ εἰς
 εἶχε πλαγιάσει καὶ βυθιζότανε στὸν
 ὕπνο ἀκούει τὴν ὀξύπορτα νὰ
 χτυπᾷ. Πάει στὸ παράθυρο καὶ
 βλέπει ἕνα ζητιᾶνο.

— Τί θέλεις ; τὸν ρώτησε.
 — Ἐλέησέ με τὸ δυστυχῆ.
 — Ἐλα ἐπάνω.

Ὁ ζητιᾶνος ἀνέβηκε μὲ χαρὰ,
 νομίζοντας πὸς θὰ πάρει πλούσιο
 φιλοδώρημα. Μόλις ὅμως τὸν εἶδε
 ὁ Χότζας, τοῦ λέει :
 — Ὁ Θεὸς νὰ σ' ἐλεήσει,
 — Μὰ ἕνα τέτοιο πρῶμα δὲ μοῦ
 τῶλεγες ἀπ' τὸ παραθύρι, νὰ φύ-
 γω ; Τί σοῦ χρωστοῦσα καὶ μ' ἔ-
 φερεις ὡς ἐπάνω ;
 — Καὶ γὰρ τί σοῦ χρωστοῦσα νὰ
 μοῦ χαλάσεις τὸν ὕπνο ; τοῦ ἀπάν-
 τησε ὁ Χότζας.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΤΖΩΡΤΖΗΣ

Ὁ «Τριβόλος» ἐπιθυμῶν νὰ ἔχει
 μιαν ἐγκυρον γνώμην ἐπὶ τῆς ἀ-
 περγίας τῶν ψαλτάδων ἀπηυθύνθη
 πρὸς τὸν κ. Τζώρτζην, ὅστις εὐη-
 ρεσθήθη νὰ δηλώσει τὰ ἐξῆς βχ-
 ρουσήμαντα :

«Κακα...κκ...λά κα...κκ ναν τσ'ι
 ὠγαν. Δὲ ξί... ἐξέξαν νὰ ψάλιν.
 Γῶ ξίρ... ξέξου πὸ κκλά. Π.ὸ
 καλά. Μζ... μὰ τὸ Θεό. Τσ'ι οἱ
 πακάδις νὰ ν' ἀπιργήσιν γῶ...γῶ
 νάμι. κκ...καλά. Δέμ ντὲ μιὰ δρα-
 χμῆ. Καὶ ὁ κ. Τζώρτζης ἐπέρα-
 νεν. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ παύσεως
 κοπιόντων, ψαλλόντων, ἐν τόπῳ
 χλιαρῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.»

Πῆρατι οὐλὶ τ'ς παράδις ιτς
 τοῦ ἀπλουμα, τὰ ρούχα τς τὰ ξι-
 [πλήσειτι
 τ'ν καλύβα τς ξιγυμνάσειτι
 ὅτ' εἶχι οὐλα τ'ς τὰ σουφρώσειτι
 γιὰ κούφης τὰ τσικώσειτι
 σ'τ'ς ἀβδέλις τ'σὶ στὰ τσεμῶρεια
 [τὰ μοιράσειτι
 Τ'σὶ τῶρα πλιὰ γιὰ νὰ ευχάσειτι
 στοῦν πισινὸ τ'ς τὰ κόδια τ'ς χῶ-
 [σητι.

ΘΘΟΥΜΑΣ Ν. ΜΑΓΕΪΡΑΣ

Σημ. Συντάξσεως.—Τὸ ἀραπόρτω μὲς
 ἐστὲλθ ἀπὸ κάποιον ἀνόνομο. Τὸ δημο-
 σιασμοῦ εὐχαρίστωσ παρ' ὅλη τὴν ἀνερ-
 χία πὸ ἐπικρατεῖ στὸ εἶχο καὶ στὴ
 γλώσσα. Ὅσο καὶ ἐν τὸ ἀδικεῖ ἢ ἐπι-
 χουργικὴ φόρμα, τὸ ἀραπόρτω εἶνε μιὰ
 καυστικὴ σάτυρα ἀξιοπρόσεχτη.

ΕΞΕΧΟΥΣΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Ἡ ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΥΤΙΑΗΝΗ (α)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐπὶ τέλους. Ὁ Τριβόλος ἀπὸ σῆ-
 μερον ἤμπορε νὰ καυχῆται ὅτι δὲν εἶνε
 πλέον ἕνα ἀπὸ ἀστυρικὰ περιοδικὰ ἀλ-
 λά μιὰ ἐγχώριος ἐγκυκλοπαιθεῖα, ἐνχ-
 ταμεῖον, ἱστορικῶν, φιλολογικῶν, ἀρχαι-
 ολογικῶν, πολιτικῶν καὶ παντοδαπῶν
 ἄλλων γνώσεων, πού ἀδικεῖται πωλούμε-
 νος ἀντὶ ἑκατὸν μόνον δραχμῶν κατὰ ἐ-
 τῆσιον τόμον. Δὲν πειράζει ὅμως. Ἄς
 φωτισθεῖ ὁ Λαὸς, πού πάσχει σήμερον
 οἰκονομικῶς καὶ δὲν δύναται νὰ πλη-
 ρώσει περισσώτερκ. Ἄλλως τε ὁ μέγας
 συμπωλίτης συγγραφεὺς καὶ ποιητῆς, ὁ
 ὁποῖος μὲς ἔδωκε τὸ μνημειώδες αὐτοῦ
 ἔργον, πού ὑψωσε τὴν ἀξίαν τοῦ «Τρι-
 βόλου», τὴν «ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΥΤΙ-
 ΔΗΝΗ» παρέχει τὴν συνεργασίαν του
 ἀντελῶς δωρεάν, μὴ καταβαχόμενος νὰ
 δεχθεῖ ὅτε καφὲν ὡς ἀντάλλαγμα, τὸν
 ναντίον δὲ προσφέρων συχνὰ καὶ σιγα-
 ρέττα εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ.

Ἡ «Προπολεμικὴ Μυτιλήνη» τοῦ κ.
 Δήμου Λόντου εἶνε ἐντυπώσεις τοῦ ποιη-
 τοῦ ἐκ τῆς Μυτιλήνης, ὅταν μετὰ μα-
 κρὰν ἀπουσίαν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γενέ-
 τειράν του. Εἶνε γραμμέναι εἰς γλαφυ-
 ροὺς στίχους καὶ ἔχουν ὄχι μόνον μέγα
 ἱστορικὸν τοπικὸν ἐνδιαφέρον ἀλλὰ καὶ
 φιλολογικὸν τοιοῦτον ἀξιόλογον. Διὰ τοῦ-
 το ἄλλως τε ἢ σὸνταξις τοῦ «Τριβόλου»,
 ἐφρόντισε νὰ μὴ θῆσι τὸ παράπαν τὸς
 στίχους τούτους ἀλλὰ νὰ σεβασθεῖ εὐλα-
 βῶς καὶ τὴν ποικιλίμορφον γλώσσην
 καὶ τὴν μετρικὴν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν
 τοῦ ποιητοῦ. Δέον ἔνα σημειωθεῖ ὅτι ὁ κ.
 Δήμος Λόντος χειρίζεται τὴν ἑλληνικὴν
 γλῶσσαν μὲ ἀπόλυτον ἐλευθερίαν ὡς ἀ-
 ληθινὸς ποιητῆς, παίζων εἰς τὰ δάκτυλά
 του τὸσον τὴν καθαρῶσαν καὶ τὴν μι-
 κτὴν ὅσον καὶ τὴν Δημοτικὴν καὶ χρη-
 σιμοποιῶν εἰς κ'θε περίστασιν τὸ κατὰ
 τὴν αἰσθητὴν τὴν του ἀνεκκευθόμενον γλωσ-
 σικὸν ἱεῖσμα.

Ἦνε ἐνέχόμενον μὲς εἰς τὴν «Προ-
 πολεμικὴν Μυτιλήνην» καὶ ἡ δημοσιεύ-
 σις εἰς σὺ εχέει εἰς π' ὅ χρόνον νὰ
 νομίσουν πρόσωπα, τινε, ἀσχοληθέντα
 ἄλλοτε μὲ τὰ Κοινὰ θεγόμενον τὸν
 ἑαυτὸν των. Κρίνομεν καλὸν, ὡς ἐκ
 τούτου νὰ δηλώσωμεν ὅτι τὰ ἐν λόγῳ
 πρόσωπα δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ πα-
 ραπονεθοῦν κατὰ τοῦ συγγραφέως, διότι
 ὁ «Τριβόλος» υλοθετήσας τὸ μέγα τοῦτο
 ἔργον, ἐδέχθη κατόπιν δικαίως ἀξιώσεως
 τοῦ ποιητοῦ νὰ ἀναλάβει καὶ τὰς εὐθύ-
 νας. Μὰ ἡμᾶς λοιπὸν θὰ ἔχουν νὰ κάμουν
 οἱ δυσχερεστημένοι καὶ δὲν εἴμεθα διατε-
 θεμένοι νὰ ἀπιτρέψωμεν εἰς κανένα ἀ-
 τιμωρητὴ νὰ ἐνοχλήσει τὸν ἔργοον καὶ
 πολῦτιμον συνεργάτην μας.

Ο «ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

Στὰ ξένα χρόνια γύριζα
 πλούτη πολλὰ νὰ κάνω.
 Μὰ αἱ ἀρρώστειαις(1) μ' ἔπεραν
 σὲ θέσι νὰ ποθάνω.
 Κι' ἄφισα τὰ χωράφια μου,
 σπορὲς ἐργάτας κτήνη(2)
 Κ' ἄρτον γυρεύοντας νὰ κέρω
 τὴν γειὰ στὴ Μυτιλήνη.(3)

Ἴδου λοιπὸν ἕνα πρωτ
 σὲν Φάντης(4) ξεπροβάλλω
 Μ' ἐνδιαφέρον ὄλοι τους
 μὲ δέχθησαν μεγάλο.
 Αἱ ἀναμνήσεις μ' ἔρχονται

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ

ΔΕΣΒΟΥ	100
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	150
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Λ. 1
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	» 2
ΟΙ ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑΙ	

των περκαμένων χρόνων.
Και σ' όσους έδαξα, γυαλιά(5)
δὲ τρέφουν τώρα φθόνον.
Γιατί μάθην δὲν ήρτα
νά κάνω τὸ γαμπρό.
Και τούς χαλάσω κίενο
πώχουν στὸ νεὸ σκοπό.(6)
"Αχ δλα βλέπω, αλλάξαν
νεκρά και ζωντανά.(7)
"Αλλά τὸ πειδ παράξενος,
μὲ Σύνταγμα Τουρκία
Γενήκαν φιλελεύθεροι
κ' εἰ Τοῦρκου σάν και μᾶς
Γιασεύρ-Κισπέκ, θά πάψει πιά
νά βρίζει δ' άγᾶς.

Τὸ πόδι μου σά πάτησα(8)
στὸ Τελωνεῖο εγγήια.
Νά με γυρεύει τεσκερέ
κανένα δὲν εύρηκα
"Ὡς κελντι μεδπαν εὐγενῶς
ἀφέντη και καρδᾶσι.
Και δ' Χασάνης(9) έσπευσε
τὸ χέρι νά με πιάσει.
Βλέπω με γάντια ζαπτ.έ
νά στέκεται στη θύρα.
Μ' άκούγω άλλον πίσω μου
έγὼ μπακίσις δὲ πήρα(10)
Και με χαρὰ(11) ἐπλήρωσα
κρυφὰ τὸ μικρὸ φόρο
τὸ πρῶτο τοῦ Συντάγματος
πεὺ έκανα για δῶρο.

Σχόλ. Συντάξιος. (α)Τὸ ἔργον ἀγρά-
φη τὸ 1911. 1. Δὲν πρόκειται περὶ ὑπό-
πτων ἀσθενηῶν. 2. Ὁ ποιητὴς ἠτοκράτοχος
ἀπεράντων γαιῶν ἐν τῇ Ἀνατολ. Γερμα-
νικῇ Ἀφρικῇ, καλλιερῶν καουτσούκ,
καφέ και βάμβακα, τὴν ἡμέραν, τὴν δὲ
νύκτα τὰς Μούσας. 3. Ὁ συγγραφεὺς ἀ-
πίτηδες καθορίζει τὸν σκοπὸν τῆς ἀπα-
νόδου εἰς τὴν πατρίδα του διότι ἐλέχθη
τὴν ἀπὸ διαφόρους προικηθῆρας ὅτι ἤρθε
νά γαμπρίσει. Τὴν ιδεάν αὐτὴν θά τὴν
συναντήσωμεν σαφεστέραν εἰς ἐπόμενον
στίχον. 4. Μετρίοφρων παρομοίωσις τοῦ
ἑαυτοῦ του με φάντην. 5. Ἡ φράσις ἐδῶ
δὲν ἔχει χυδαίαν σημασίαν, διότι δὲν ἀ-
φορᾷ διοπτροφόρησιν συζύγων ἀλλὰ χυ-
λοητοφαγίαν γαμβρῶν. 6. Δὲν πρόκειται
περὶ περιτολογίας. Ἐπίτηδες ὁ συγγρα-
φεὺς ἐπιμένει εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ νεὸ
των, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο ἄλλο τίποτε εἰμὴ
ἡ προικοθηρία. Μᾶχρι τοῦδε άλλως τε οἱ
νεοὶ τῆς ἀριστοκρατίας μας δὲν άλλαξαν
σκοπό. 7. Θαύμα περιεκτικότητος στί-
χου. "Αλλάξον νεκρά και ζωντανά.
Δηλαδὴ κτίρια, δρόμοι και ἄνθρωποι. 8.
Παραλείπεται ἡ εὐκόλως ἐδνοουμένη λέ-
ξις «στεριά». 9. Πρόκειται περὶ τοῦ πε-
ριφῆμου Χασάν Ἐφέντη, καλοῦ Τοῦρκου
διατελέσαντος ἐπὶ ἄτη εἰς τὸ Τελωνεῖον
μας. 10. Αὐτὸς ὁ στίχος δεῖκνυει ταχιν-
έντως τὴν γαλαντομίαν τοῦ ἐπαναλθόν-
τος ποιητοῦ. Μοιρᾶζων ἀφειδῶς φιλοσω-
ρήματα πρὸς τούς ὑπαλλήλους ἦτο φυ-
σικὸν νά λησμονῆσει και κανένα, ὅστις
και τοῦ ἐνέπνευσε τὸν χαριτωμένον ἀθ-
τόν στίχον «έγὼ μπακίσις δὲν πήρα», μέσα
εἰς τὸν ὁποῖον και κλείεται ἑλῆ ἡ ψυ-
χολογία τοῦ τοῦρκου ὑπαλλήλου. 11. Πό-
ση σάτυρα ἀλλὰ και πῶση γενναιοθυρία
δὲν περικλείεται μέσα εἰς μίαν λέξιν!

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- *Σὰ θέλι ἡ νύφη κι' εὐ γαμπρός
τύπλα νάχι δ' τεθερός.
- * Σὰ θέλι ἡ κόρη κ' ἡ μαμᾶ
κάνουν τὸ γαμπρὸ κιγμά.

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

ΔΥΣΤΥΧΙΑ

Μὲ τὴν κιθάρα
"Ἄν δὲ σοῦ δώσει ἡ μέγνα σου
συνάλλαγμα γιὰ προίκα
Πὲς τῆς πὼς σὲ παράτησα
κι' ἄλλη γυναίκα βρήκα.

ΛΗΣΒΙΑΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΣΤΟΥ ΚΟΙΝΑΤΣ'

Σὰν ἰγίντσι γ' ἡ κατουχή το'
ἦσαν στοῦ χουγιό γι' Ἕλληνη,
ἀλλάξαν το' οἱ Μουντιόρις το'
φέραν Ρουνουδίκι. Μακρὺς το'
σουβαρός σάν π' ἦνταν φουβούντα-
σίντων οὐλί. "Αμ σάν ἰδικαζι το'
βρόντα τοῦ κδουνέλι ἐν εἰχι μλη-
μό' φτός ἔκουφτι, φτός ἔραφτι.
"Ἦνταν κουτζ'ά μπικιάρς το' ἰ για-
φτιό εἰχ. τοῦ Δινουδ το' ἰ λάτρι-
βγίντων. Φτουχή γιναίκα μὰ γι'
ἡ γνώμητς ἄρχουντο' ἡ. Πούβητα
ἐν τ'ν ἦβροτςίς. "Αξ'α, προυκου-
μένι στα μέσα το' ἰ στα δξου. "Ε-
πλυνίντων, φρουκάλιντων, μπά-
λουνίντων, σ'ιδέρονίντων το' ἰ
φτός πλιά τ'ν εἰχι ὄπα-ὄπα.

Τίλονια το' ἰ ταξ'ίδιφι Ρουνου-
δίκις το' ἔκανι κανὲ μῆνα ἄ γυρις'.
Πῆγι σ'ἰν Παλιάν Ἰλλάδα, στοῦ
χουγιόντ το' ἰ ἀφῆτς'ἰ στοῦ πουδά-
ριντ τὸν ἄλλον πὸ γράφτ σὰ
δικάζι Ρουνουδίκις, το' ἰ βγάζι
τσιμουδιά, τοῦ Γραμματκό.

Νά δεῖς ὄμου; σ'ἰ: Σὰν ἀπόμνι
μουναχόσιντ ἔκανι το' ἰ φτός τοῦ
μιγάλου! Το' ἰ το' εἰνους ἦνταν—
θαροεῖς—ἄνθρ πους ἄ τὸν φουβ-
θεῖ κανεῖς! "Ἐνας κακάσ'τ'ομους,
κουντουπαμίτς,τσιμπλιάς μὲ τὰ
μετουγάλια. Νὲ ἰσάν δά(2).

"Ε, γ' ἡ Δινούδα, μὲ πὸν ἔφγι
Ρουνουδίκις, πῆγι στοῦ μισουκά-
ματου στα κάστανα. Μὲς τὸν ταῖ-
φά ἦνταν το' ἰ τοῦ Μαργέλι, λέ-
φτιρ κουπέλλα, ζ'γυδιμένι, πῦν-
ταν ἄ τ' λουγιαγίς το' ἰ τρέχιν
τὰ σάλιασ'. Εἰχι ἀγαποκὸ τὸν
Κόκι, τ'ς χήρας τοῦ γιό. Μὰ μέρα
πῆγι στοῦ καστανίδ, το' ἰ ἐκλιψίν-
τα ἀπὶ τοῦ σουθῦρ. "Υστια ἀφῆ-
το'ἰντα, γαιτί, λέγι, ἐν τ' διναν
γ' οἱ γουνοῖτζ ὄσα ἦθιλι φτός.
Το' ἰ πέσαν στα δικαστήρια. Φου-
νάξαν το' ἰ τοῦ Δινουδ ἄ δός' ἰσιν-
τάκ.(3) Πῆγι τοῦ Δινουδ μὲ τὸν
ἀγέρα τ' Ρουνουδίκ πὰς στοῦ κου-
νάτο', ἄμ σάν ἰπιάσι γι' οὐ γουμ-
ματκὸς ἄ τ' ψ'λουρευτὰ «τὶ ξέρος
κυράμ ἐπὶ τῆς προυκουμένης ὑπε-
θέσεως;» φτῆ γύρσι μὲ γιμάτο στό-
μα το' εἰπιντ :

— Μόνα θὰ πάρο; στα λόγια ρέ ;
Γὼ ρὲ ζαρουμένι ὄ,τ ξέρου, ξέρου
του γιὰ τὸν ἰγιαφτόμ. Χαρόστου
ἀδιαντρουπιά, ἄ θέλι ἄ πάρου το'
ὄρκου! "Ἐνοιασ' σ'ἰ το' ἰ σάν ἔρε
Ρουνουδίκις σάξουσι γώ.

Πέρασι το' ἰ πρὸς. Καμμιά δικα-
πινταριά μέρις. Το' ἰ βγάλαν κου-
τοάνια γιὰ τ' δικί. "Ἰσ'α-Ἰσ'α ἄ-
σουβαρός γύρσι το' ἰ Ρουνουδίκις
πὶ τοῦ ταξ'ίδ. Το' ἰ στοῦ Δινουδ
στείλαν κουτσάνι το' ἰ πῆγι σὶ δικί.

Ρουνουδίκις κάντων καταμσ'ἡ
στ'ς μιγάλι πὸν δικάζαν. Φώναξι
τοῦ λοιπὸν το' ἰ τδνονμα τ'ς λιγά-
μινις : «Ἐλενούδα Σκαρλάτη!
—Νάμι δῶ, μιγάλιμ, το' ἰ ἀπάν-

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Στῆ φιλάρεση κυρία Π.
Ἄεν παίρνεις, λὰς, ἀπὸ ψεφτιές
μὰ κάποιος ἀρχιψέφτης
πάντα σοῦ λείει ψέματα
και σὲ γελά : ὁ καθρέφτης.

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

§ Ὁ ἀνθρωπος ξεδεύει τὰ 3)4
τῆς ζωῆς του γιὰ νὰ ἔβρει τρόπο
νὰ ξεφλήσει γληγορώτερα τὸ δπ-
λοιπὸ τέταρτο.

§ Τὸ νὰ πεθάνεις ἀπὸ πείνα εἶνε
ἕνας θάνατος. Τὸ νὰ ζεῖς ὄμως
πεινασμένος εἶνε ἕνας θάνατος δι-
ερκής.

§ Ἀπὸ τότε πὸν ὁ σύζυγος ἔτε-
ποθέτησε τὴν τιμὴν τῆς γυναικὸς
εἰς ἀπόκρυφον μέρος, ἐν εἶνε θε-
ατῆ ἡ τιμὴ παρὰ μόνον εἰς τοὺς
ἔρκατς.

§ Ἡ ἠθικὴ δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀ-
πὸ φρουράν. Μόλις τὴν εἰσθάνθει
δραπετεύει.

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«Ἀπεργία ψάλτου βῆξ, Παπαν-
δρέου».

Καλοῦς

«Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὀφείλει
νὰ περιθάλλει τοὺς πλουσίους.»

Δημακόπουλος

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΜΑΘΗΜΑ

Πληροφροῦμεθα ὅτι γνωστὸς
ἀτμοσφαιρικός πρᾶκτωρ τῆς πόλεως
μας μαθὼν τὴν ἀπαγωγὴν τοῦ μι-
κροῦ υλοῦ τοῦ Λιντμπεργ δπὸ λη-
στῶν, ἐξήτησεν ἀπὸ τὴν ἀστυνο-
μίαν ἕνα χωροφύλακα διὰ τὴν
φρουρήσιν τῆς εἰκίας του, πρὸς
ἀρέλησιν ἀπαγωγῆς και τοῦ ἰδικοῦ
του μονογενοῦς τέκνου.

τιχούμι σάν τ' Λαμπρῆ!...

— Σιωπή!.. Πὼς ὀνομάζεσαι ;
— Για δέ τουν! Ἐ μὲ ξέρος!...

Ἄ τοῦ ποτέψου, γῆ;
— Λέγε τὸ ὄνομά σου.

— Ἐμ ἐν εἰμι, μαθὲ γ' ἡ Δινού-
δα! Ἐχασίσιμ το' ὄλας πὸν ἦρχουμ
σπίτς το' ἰ ἔμπέροδ:βγάσι ;

— Σιωπή! Βάλε τὸ χέρι σου
στὸ Ἐυαγγέλιο!

— Ὅξ ἀπὶ δῶ Μιγάλιμ ; Ἄν-
τύχημ τὰ καμώματα τ' ἄλλουνοῦ
μ' ἀρχίνισις το' ἰ σ'ἰ!

— Ὅρχισου ὅτι θὰ κεῖς τὴν
ἀλήθειαν και μόνην τὴν ἀλήθειαν.

— Μῆ! γιέμ, μῆ! το' ἰ θὰ μιτα-
λάβου. Τζάνουμ! Γὼ θὰ σ'πῶ τ'ν
πᾶσα τ'ν ἀλήθεια : Δόγιαζίντων,
λόγιαζίντα, ἐκλιψίντα ἀπὶ μπρου
στά μας ἀπ' τοῦ σουθῦρ. Σὰ δὲν
τ'ν ἦσιτσανῶδ'τ'σι τ' ἰ πῖσου γώ !
Γρηγιά γιναίκα θὰ μὲ κουλάσιτι
ἄ πάρου ὄρκου μ' ἔγιουτ τ' ψου-
βρασμένι!—ἡμαρτέν σοι Κύριεμ.
Τροῦ σὶ μουρη, κακοχρουνάχις.

Ρηνουδίκις το' ἰ οὐλί μὲς τοῦ Κου-
νάτο' βάλαν τὰ γέλοια.

— Πῆγαινε !
— Ναι, γιέμ. Τε' ἔχου φρουκά-
λιμα, μαγέριμα...

— Πῆγαινε! Πῆγαινε.
— Ἐμ' ἰ μ' εἰπῖς τί θὰ σ'μα-
γειάψου σ'ἡμῖρα; Ἰφιρις τίπουτα
κειγιατέλι, ἀπ' τῆ χώρα.

ΚΟΠΣ

ΔΕΞΙΑΘΙΟ : 1. Γὸν ἐπεριποιεῖτο. 2.
"Ας εἶνε. 3. Ἀνάκριση.

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ ΤΡΙΒΟΛΙΑΖΩΝ

ΤΣΕΣΙΤ ΒΑΡ ΙΣΑ...

"Ἐξ εἰκίας μου ἐξερχόμενος εἰ-
δον παρὰ βερχανέν, πετεινὸν μέγα
περιποιούντα ὄρνιθας.

"Ἐριφτσάζ, ὡς καθὼς ἄλτης ἀνῆρ-

χετο κατήρξε-
το ἐπὶ ὄρνιθων
και θραύσις ἐ-
γένετο μπέ

Μποδ ἰς μπέκ
χσαιευμᾶ γκελ
ντι ἄ... ὡς νὰ
λέγωμεν εὐά-
ρεστον θέαμα
ἦτο τὸ τοῖοῦ-
τον και ἐπι-
στημονιστικῶς
ἐκύτταζον.

Και ἕτεροι
πλειστοὶ ἦσαν

παρῶν και εἶπον εἰς Γιοβανάκη :

— Πὼς θέλομεν θὰ ἐξηγήσωμεν
φαινόμενον τὸ τοῖοῦτον κ. Γιοβ-
νάκη, ὁποῖον δηλονότι εἰς ἄρρην
κοτζᾶμ χάρεμ κουλαντιρορ τζάνιμ
ὡς νὰ λέγωμεν εἰς δωδεκάδα θῆλυ
ἐπαρκεῖ...

Εἰς ἐρωτώντας εἶπον :

— Τὸ τοῖοῦτον θέλομεν θὰ ἐξη-
γήσωμεν ἐπιστημονιστικῶς, εἰς ποι
κιλιαν ἀποδίδοντες.

Και Σουλτάνοι ἐφέντημ παρο-
μοίως ἔπραττον.

Ντεμᾶκ κι, τσοῖτ δῆρ ἰσά, ἄ-
λάν ντα ἔαρ, ὡς νὰ λέγωμεν ὅπου
ποικίλον ἐμπόρευμα γίνετα', ἐκεῖ
και ἀγροαστῆς ὑπάρχει.

"Ἄμα πετεινὸν μὲ μίαν ὄρνιθα
ἀφίσωμεν σιτσι τζαφερῆ...

Ὄδτω πὼς και ἄνδρες πετεινι-
κὸν κατόρθωμα γίνεται ἀμά... ταὐκ
τσατι ἰστέρ, ὡς νὰ λέγωμεν ποι-
κιλία ὄρνιθων χρειάζεται...

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ

ΕΔΕΣΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ

(5ης ἐβδομάδος νηστειῶν)

Δευτέρα. Μεσ. Ταχίνι. Ἐσπ.
Ταχινόσουπα.

Τρίτη. Μεσ. Ραδίκια. Ἐσπ.
Ραδικόζωμος.

Τετάρτη. Νηστεία.

Πέμπτη. Μεσ. Κολιαρίδι. Ἐσπ.
Κολιαροῦδα.

Παρασκευὴ. Νηστεία και προ-
συχῆ.

Σάββατον. Μεσ. Φασόλια βρα-
στά. Ἐσπ. Φασόλια γαιχί.

Κυριακὴ. Μεσ. Πῆτα και τυ-
ρί. Ἐσπ. Θεῖον κῆρυγμα και πῆ-
τα μοναχῆ.

"Ἐπιγραφῆς

Παιδικὸς Σταθμός : «Ἡ Ἐθνι-
κῆ».

ΚΡΕΤΗΠΛΑΕΙΟΝ ἀπὸ μακαλιό
ἡ ὀκᾶ δρχ. 38 ὁ μαντᾶς.

Νοιώματα

(Λογοκρινένο)
Το' ἰλιε μὲ το' ἰλιε
τοῦ κἀνι τῆ ὄλσιε.

(Μὰ τὸν κατακνέτ τ' λημοῦς
ἐν εἰν ἔρτος π' ὄλι! νὸς.)
Λύσις : Γαλιᾶ λαδοῦ

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶσται
νὰ συμπληρώσουν τὴν λέξιν πὸν ἔραγην
ἡ Λογοκρισία.

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ — ΑΣΤΙΒΕΣ — ΑΓΑΝΑ

« ΤΡΙΒΟΛΟΣ »

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΟΛΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ (Προσφυγικός Συνουρισμός)

SAVOIR VIVRE

ΤΟ ΦΑΓΗΤΟΝ

Όταν τελειώσωμεν τὸ γεῦμα φροντίζομεν νὰ ξεδοντιαθώμεν με εὐσημεν τρόπον. Ἄλλοτε ἐχρησιμοποιοῦτο πρὸς τοῦτο ἡ μάχαιρα τοῦ ψωμιοῦ. Ἀλλὰ τὰ σημερινὰ μαχαιρία εἶνε ἀκατάλληλα διότι δὲν ἔχουν μύτην. Εἶνε ἀνάγωγον ἐπίσης νὰ ξεδοντιαζώμεθα με τὸ πηροῦνι μας ἢ με τὸ νύχι τοῦ μικροῦ μας δακτύλου, ὅπως κάμουν οἱ ἀξέστοι καὶ οἱ ἀγροῖκοι. Ἐνας καθὼς πρέπει κύριος χρησιμοποιεῖ ὀδοντογλυφίδας. Ἐὰν ὅμως δὲν ἐφρόντισεν ἡ οἰκοδόμησις νὰ ἐφοδιάσει τὸ τραπέζι με τοιαύτας τότε παρακαλοῦμεν τὴν ὑπέρητριαν νὰ φέροι τὴν σπούπαν ἀπὸ τὴν ὁποιάν ἀποσπῶμεν ἕνα ἢ δύο ξυλάκια πρὸς χρῆσιν μας. Δὲν ζητοῦμεν ὀδοντογλυφίδας διότι εἶνε πιθανὸν νὰ μὴν ὑπάρχουν καὶ νὰ προσβάλωμεν τὴν φιλόξενον οἰκογένειαν. Ἀφοῦ τελειώσει τὸ ξεδόντισμα φροντίζομεν νὰ πλύνωμεν τὸ στόμα με μίαν γουλιάν νεροῦ ἢ εἰναι τὸν ὅποιον ἀναγκάζομεν διὰ καταλλήλων κινήσεων τῆς γλώσσης μας νὰ διέλθει μεθ' ὀσμῆς διὰ τῶν σχισμῶν τῶν ὀδοντοστοιχιῶν μας καὶ νὰ παρασύρει τὰς ἐνοσημένιας ἐκεῖ τροφάς.

Βαρυνίσκη ΣΤΑΦ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Σ' ἕνα βασιάρικο σπιτάκι ἕνα βρα- [δάκι στίχους ἀπήγγειλε μιά δεσποινίς [κι' ὁ Στεφανῆς περνώοντας στὰ ποτήρια οὔζο [ἄλλος Καροῦζο ἐσφύριζε κι' αὐτὸς μίαν ἄρια [ἔχει νὴν ἄδεια χρώματα ἔκανε ἡ Κουμκαρίτσα [σὲ μιά γωνίτσα καὶ ἡ τουλίπες ἀντίκρον τῆς κοκινί- [σανε' κι' αὐτὲς μεθῆσανε Ἐνδουσιάζστηκε ὁ νοικοκύρης ὁ [κακομαίρης καὶ ὑποσχέθηκε ἀπὸ τὴ Χιὸς λουλούδια νὰ τοὺς στέλνει ἕνα [βιδός... Radio Aivali

Σημ. Συντ.—Τὸ ἀνωτέρω μᾶς ἐστάλη ἀνώνυμος ἐντὸς κομψοῦ φακέλλου. Ἄλλ' ὁ ἀβρὸς γραφικὸς χαρακτήρ ὡς καὶ ἡ χαριτωμένη πρωτοτυπία τῶν στίχων προδίδουν ὅτι ὑπὸ τὸ σκερτσέζικο καὶ μοντέρνο ψευδώνυμο κρύπτεται δεσποινίς καὶ τί δεσποινίς; Ποιήτρια. Καὶ τί ποιήτρια; Μεγάλη! Ἴδου διατὶ ἐπεύδομεν, μετὰ βεβαιότητος νὰ εὐχαριστήσωμεν, ὡς ἀπεστολέα τὴν Αἰολολεσβίαν ἐνδεκάτην Μοῦσαν, τὴν δα Μαρίαν Γεωργαλά, με τὴν παρακλήσιν: Τὸν «Τρίβολο νὰ μὴν ξεχνᾷ καὶ νὰ τοῦ στέρνει ἄσματα τερπνά.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΜΑΚΑ- ΡΩΝΙΣ ΕΜ' ΔΟ ΤΣ'Ι ΠΡΑ- ΜΑ

Φαίνεται π' θά ταξιδέψου. Θάλασσα θὰν ἀρμυρίσου τὰ παραπούναμ νὰ πῶ τσ'ι τοῦ δῖτε' οὐμ νὰ γυρέψου ἀπ' τ'ν Κυβέρνησ' τσ' ἀπ' τ' Βουλῆ. Τσ' ὄχι μὲ γῶ! Εἶμαστι πουλλοὶ μὲς τ'ν Ἀγιάσ' οὐ ἀδικημένῃ ἰνικουτσέρδισ ξεπισμένῃ.

Εἶπα ψὲς στοῦ Μαναρῶνι σὰν π' δότσι' στ'ς ἄλλῃ τ'ς ἀκτμημόνι πράματα, τ'σι μόνᾳ ἄ μ' δόσ' πλὶ τὴ φτώχεια ἄ μὲ γλυτώσ'. Τσ' εἶπιμ: «Ποῦντα εἶ, τ' ἀρπάξεν μῆδι γιὰ πιπερὸ δὲ φτάξαν». — Πῆραν γῆ τσ'ι τοῦ μισθῆμ! — Πᾶν ἔ νάγιτι(1) μῆδ' ἕνα! — Γῶ γυρέψουτον ἀπὶ σένα, τ'σ' ὄπ' θάλις, εἴρειτον τοῦ θηκῆ. Σὰ θὰ νάσι δῖτε' οὐς, νάσι τσ' ὄχι μὲ στ'ς ἰκλουγὲς ἄ τ'ς θρᾶσι τ'ς φιλίς τ'ς καλεῖ, σὰν τ'ς βουλιφτὰς ποῦ ἔν πατοῦν σ' ἄδιον ποετὲς ἱξὸν μὲ σὰ θέλιν ψ' ἦφου! Τ'σ' εἶπιμ πρόν' ἄθρους θμουμένους — Τ' ἄ σὶ πῆσου, εἶ ἰ καμμένους! Μὲ(2) θαρεῖς εἶνι στοῦ χέριμ πρᾶμα(3) σ' ὁποῖον θέλου ἄ δόσου! Γὶ ὄνας δόσιμ, γὶ ἄλλους φέριμ κέλιβα νένταν, ἔν ἰφτέναν. Νὰ μὴ φτάξεν νὰ μὴ σῶσου πασκαλιγὸ νὰ φάγου ἄργῶ, πρόν' ἄθρους σὰ ζαναβγῶ. — Τσ'ι νὰ θέλις σ' ἄ ποῖδς σὶ βγάζῃ! Μόλα(4) τσ'ι θὰ δοῦμι χέζῃ(5) μόνου ἔς ἔστ πάλι ἔγιτ'σ' εἶνι γὶ ὄρα Τώρα πλιὰ πῶχι τσ' ἡ Θεοῦδωρα ψ' ἦφου, χάθ'σ'ις, ἔ γλυτώνις... — Ρὲ Μανᾶνι! Γὶ οὐ Μακαρῶνις δὲ φουβίθ'σ'ι ἀγριγίς κπῶρις τσ'ι θὰ λουγαριάσ' Θεοῦδωρις! Τσ' ἱξ ἄλλου ἀπὸ ποῦ τσ' ὡς ποῦ σ' ἄ πῶγις προῖκα πέντι μῶδια τσ' ἔγις κατεῖτ'σ'ις, μᾶρια, βῶδια στοῦ παζᾶρ σὰν τ'ν ἄλιποῦ ἡβγίς κρᾶμα νὰ γυρέψ'ς! Κουμάτ στόχασ' εἶ, ντρουπή! Βὰλ στοῦ νοῦσ' τί ντα θὰ κεῖ κόσμος, μαθῆ, σὰν τσ' ὡς μᾶθ! — Τσ' ἔ μ' λέγις, ἄμα τὴν χουρίσου γὼ τὴ γυναῖκαμ, τί θὰ κῆσου ἰ... Σέρσιντα τὰ [θκῆμ τὰ πᾶθ τσ'ι τὴ φτώχεια γὶ Ἀγιάσ' ὡτις τσ' εἶ θὰ πὲ κανεῖς κακὸ. Ντεῦρμα(6) πῆραν τὰ Γκουρέσ'α(7) πῆραν Σκουντιανοὶ τσ' Ἰππιῶτις τσ' ἔ θὰ πέρου γῶ' γὶ οὐ Τίνις ἰ... — Ἐ σ' πέφτ, εἶπασ' εἶ, μισθῆμ. — Λέγι: Δίνισιμ γιὰ δὲ μ' δίνις; Ἐδὺ λόγια στοῦν Μπου'ιατζῆ δὲς παρὰ παρ τοῦ βρατσ'ι(8). Τὶ τὰ θέλις τὰ σάλια μᾶλια; — Ἐξέρ'ς τί ντάλιγι ἡ Μανῆμ; Ἄγι, μὴ ζαλίγις τοῦ . . . »(9) Εἶδα γὼ χουντρετ'σ'ι φᾶλια, ναι, πουλλά, μὰ σὰν τοῦ θηκὸς ἔν ἔχι ἄλλου μὲς τ'ν Ἀγιάσ' οὐ.

Ἐτσα(10) μ' ἦρετ νὰ τοῦν πιάσου, μὰ τοῦν θιῶ, ἄ τοῦν ἐμιρδίσου(11) τίποτα νὰ μὴ σα'ννίσου(12) Ἄλλὰ θμῆθνα τσ' Μπουτᾶλιμ θμῆθνα τσ'ι τοῦ σουπαδέλιμ π' θ' ἀκουμαίνιν ἀρφανᾶ τσ' ἔρμα μὲς τ' ἀγριγιουβνὸ τσ' εἶπατ: «Ἐν πειράζῃ». Τσ'ι βγαί- [νον, στ' Κόκ τοῦν καφινέ παγαίνου, βεῖσκου τσ' ἄλλῃ ἀδικημένῃ, σὰν ἰμένα ἀπλησιμένῃ,

ΑΠ' ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΠΕΤΕΙΝΟΥ

Πολυβίου Δημητρακοπούλου Η ΒΟΥΛΗ

Ἔλα πᾶμε τώρα μέσα, κοκκορίκο μου, θηρίον, νὰ σὲ βάλω νὰ καθίσεις κ' εἰς τὸ πρέπον θεωρεῖον· κ' ἂν σοῦ ρθεῖ νὰ κουτσουλήσεις κ' ἔδῳ μέσι στὴ Βουλῆ καὶ θαρρεῖς πῶς δὲν προσήκει, κάμε το χωρὶς ντροπὴ σου, σὰν κ' ἔσένα κοκκορίκο τὴν κουτσούλησαν πολλοί.

Βλέπεις; εἶσαι λίγο πίσω ἔλα πάρα ἔμπρός, προχώρει, καὶ μὴ ντροπέσαι, πουλί μου· εἶ περσσότεροι ἢ πὸ τούτους εἶνε σὰν ἔσὲ κοκκορίκο, ποῦ ἂν ἦσαν στὴν ἀυλῆ μου, πίτουρα θὰ κοπανοῦσαν κ' ὄλη μέρα θὰ λαλοῦσαν. Ἐδῶ πᾶρα ὅμως πέφτουν εἰς τὸ μούχι σὰ στραβοί, κ' ὄλοι σπρώχνουν λίγο-λίγο τὴν πατερίδα στὸ γκρεμὸ, κ' ὅμως εἶνε, Κοκκορίκο οἱ περσσότεροι βουβοί, λὲς καὶ τὸ φαί ποῦ τρῶνε τοὺς καθίζει στὸ λαιμὸ...

ΜΑΓΗΡΙΚΗ ΤΟΥ «ΤΡΙΒΟΛΟΥ» Μολόχες γιαχνί

Βγάζετε ἀπὸ τὴν ἀυλῆ σας μολόχες ἕως μίαν ὀκτῶν. Τὰς πλύνετε καὶ τὰς βάζετε νὰ θράσουν μετ' 100 δράμια λάδι, 3 σκορδοπικποδες, μισὴ κουταλιά σάλτσᾶ καὶ τ. λ. Ἄν δὲν ἔχετε λάδι τρώγονται καὶ νερόβραστες, ἀρκεῖ νὰ εἶνε γαρνιρισμένες με ὀρεκτικὰ ρεπανᾶκια.

Συνταγὲς τοῦ Γυμνασίου

Στεριρότης: Ἐὰν πάσχετε ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν ταύτην μὴν ἀπελπίζεσθε. Πιθανὸν νὰ πταεῖ ὁ σύζυγός σας. Συμβουλευθῆτε λοιπὸν ἕνα ἐμπειρον ἰατροῦ ἢ ἐμπιστευθῆτε τὸ παράπονόν σας εἰς ἕνα πιστὸν φίλον τοῦ συζύγου σας.

Βραδυγλωσσία: Ἡ νόσος θεραπεύεται ἀσφαλῶς ἐντὸς ἑβδομάδος εἰάν ἐπαναλάβετε ταχέως καὶ τρὶς καθ' ἑκάστην τὸ κάτωθι δί-στιχον: «Νὰ ἀνάψου λῆχνου τσὶ τσηρὶ νῆρτου νὰ σεῦρου Μαρσιουρή.»

λόγου βγάζου, τ'ς καταφέρνου τσ'ι τ'ς ἔπογραφές τουν παίρνου νὰ γινῶ γὼ ἀπευστουλή μὲ τὸ Νηκόλα τοῦ Ψουλέλι(13) γιὰ νὰ φάγουμι στ'ν Ἀθήνα νὰ φουναξοῦμι ἰστ' Βουλῆ: Πῶς φουφήσασ'ί μας στ'ν πείνα τσ' ἔ μὲς δῶκαν πρᾶματέλι. Μακαρῶνιδῖς τσ'ι Νουμάρχιδῖς. Πῶς τὰ δῶκαν στ'ς κουματάρχιδῖς τσ'ι στ'ς ἰθ'σ'οὶ πῶχιν χατήρια, τσ'ι πριβόλια τσ'ι σουθῆρια. Τσ'ι πῶς κρῆπ νὰ λάβιν μέτρα. Γιατὶ χπεῦμι τοῦ τσοκορ στ'ν πέτρα Βινιζιλινοὶ τσ'ι Γοῦνις(14) τσ'ι γινόμεστι κουμμεῦνις.

ΤΙΝΙΣ

ἈΞΙΟΛΟΓΙΟ: 1. Δὲν ὑπολείπεται. 2. Μήπως. 3. Κτήμα. 4. Ἀφῆσα. 5. Γοῦστο. 6. Μολονόμ. 7. Παρατεοῦκλι τῶν Ἀσσημιανῶν. 8 καὶ 9. Παροιμίς τοπικῆς. 10. Ἐτσι. 11. Νὰ τὸν στίσω με τὰ χέριμ μου. 12. Σεβασθῶ. 13. Πραγματικὸ ὄνομα Ἀγιάσ'τη. 14. Γουναρικό.

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

Ἄνταπόδοσις ἱπποτισμοῦ. Ἐνας μεγαλόσωμος ἄνθρωπος χτυποῦσε ἕναν πολὺ μικρότερό του σωματικῶς. Κάποιοι περαστικὸς τοὺς εἶδε κ' ἔτρεξε νὰ τοὺς χωρίσει.

— «Ἀφῆσέ τον» φώναξε, καὶ δίνει μιά γερῆ γροθιά στὸν ἀψηλὸ ἄνθρωπο ποῦ ἔπεσε κάτω.

— «Εὐχαριστῶ» λέει ὁ κουτὸς ἄνθρωπος ὅταν ἀπομαυρῦνθηκα. «Τώρα πάρε τὸ μερτικό σου ἀπὸ τὸ κατωτάριο ποῦ τοῦ βούτηξα.

— Πῶς πᾶνε τὰ γιαλιὰ στὸ μικρὸ;

— Πολὺ καλά, γιατρέ. Μὰ εἶνε τόσο ζωηρο ποῦ τοῦ βάζομε μόνο τὸ σκελετό, γιὰ νὰ μὴν τὰ σπάσει.

Φέρνουν τὸ Μπέμπη, μπροστὰ στὴν κούνια ὅπου ἀναπαύονται δυὸ καινούργια ἀδελφάκια, δυὸ διδυμα. Ὁ Μπέμπης ποῦ εἶχε δεῖ νὰ πετοῦν στὴ θάλασσα τὸ ἕνα ἀπ' τὰ γατάκια τῆς ψιψίνας ρωτᾶ: — «Μαμᾶ, πῶς ἀπ' τὰ δύο θὰ πνίξομε;

— Χαμάλη, πόσα παίρνεις γιὰ νὰ σηκώσεις δέματα;

— 10 δραχμῆς γιὰ τὸ πρῶτο δέμα καὶ ὕστερα ἀπὸ 5 δραχμῆς γιὰ τὸ καθένα.

— Καλά. Ἐγὼ θὰ σηκώσω τὸ πρῶτο καὶ πάρε ἐσὺ τὰ ἄλλα.

Θάλω νὰ καλέσω τὸ νεαρὸ Γιαννίδη νὰ φάει μαζί μας ἀπόψε βράδυ, εἶπε ὁ σύζυγος.

Νὰ τὸν καλέσεις σήμερα; τσίριξε ἡ γυναῖκα του. «Ξέρεις ὅτι ἡ ὑπέρητρια ἔφυγε, τὸ μαρὸ βγάζει δόντια, ὅτι εἶμαι κρωμένη, ὅτι ὁ χασάπης εἶπε πῶς δὲ μᾶς δίνει πιά κρέας βερεσέ...»

«Καλὰ» τὰ ξέρω ὅλα αὐτὰ» διέκοψε ὁ σύζυγος. «Γι' αὐτὸ εἶνε ἴσα-ἴσα ποῦ θέλω νὰ τὸν φέρω στὸ σπιτί. Τὸν ἀγαπῶ πολὺ αὐτὸν τὸν χουτροκέφαλο καὶ σκέπτεται νὰ παντρεφτεῖ.

Γιατὶ παίζεις τόσο πολὺ τένις;

Μοῦ διατηρεῖ τὸ σῶμα εὐλύγιστο.

Τί χρειάζεται τὸση εὐλυγισία;

Γιὰ τὸ τένις.

Τ. Τ. Τ. Τ.

Ἄθωνα Ν. Μάγεραν.— (Ἀνὰ τὴν Λέσβον). Τὸ «Ραπόρ» του δημοσιεύεται. Θᾶτανε ὠραιότερο ἂν δὲν ἐγράφετο σὲ στίχους ἀλλὰ σὲ πρόζα καὶ μετὰ τὸ τυπικὸ τῶν ραπόρτων καὶ ἂν ἡ γλῶσσα του ἦταν πῶς παρθεναϊκή. Αὐτὸ τὸ γλωσσικὸ ἰδίωμα εἶνε λιγάκι νόθο. Μυρτίζει καὶ Βρισωγώτικο καὶ Γεραγώτικο καὶ λιγάκι Ἀγιάσ'ωτικο. Σὰς παρακαλοῦμε κ. Μάγερν νὰ γράφετε σὲ πεζὸ καὶ νὰ εὐχερησῆτε νὰ μᾶς γράψετε τὸ ἀληθινὸ σας ὄνομα ἔστω καὶ ὑπὸ ἐχρημῆσαν.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ

«Ο «Τριβόλος» εξ άφορμής του τελευταίου Χριστονομικού σκανδάλου και ενδιαφερόμενος διά την ηθικήν διάπλασιν της μαθητιώσης νεολαίας και κυρίως των μαθητριών, προτείνει εις τον καθηγητικόν σύλλογον να αναθέσει εις τους κ. κ. Πλ. Σταματάκη και Ίγ. Χατζηδιάκον τον καταρτισμὸν σχολικῆς βιβλιοθήκης ήθικηπλαστικής.

Οί άνωτέρω δύο καθηγηταί εινε οί μόνοι άρμόδιοι δ μὲν πρώτος λόγω της ειδικότητός του δ δὲ δεύτερος λόγω τοῦ ήθικου όνόματός του. Θέλουμεν να ελπίζωμεν ότι ή γνώμη μας θα υιοθετηθῆ, την πρώτην δὲ θέσιν εις την εν λόγω βιβλιοθήκην θα καταλάβουν ή «άμαρτωλών σωτηρία» και τὰ «έπύκρυφα εὐαγγέλια» ως και διάφορα άλλα πικρόμικρα, άνόητα ίσως, πάντως όμως λίαν ψυχωφέλει συγγράμματα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ ΚΙΝΗΤΩΝ

Αντωνίου Τοκογλυφίδου κατ'είκου Τάπας.

Κατά

Μιχαήλ Φουκαρά κατοίκου Χάλικος
Επειδή κ.τ.λ.

Διά ταῦτα

Και πρὸς εἰσπραξίν του άνωτέρω ποσού των δραχμῶν 1.80 των τόκων αυτών και εἰσόδων και τούτων εντόκως μέχρι εἰσφορῆσεως εκτίθημι εις δημόσιον αναγκαστικόν πλειστηριασμὸν τὰ κάτωθι κινητὰ του όφειλέτου μου:

1) Ἐν τσουράπιον δεξιού ποδός χρώματος ακαθορίστου, κληρονομίας του όφειλέτου εκ της διαθήκης της μητρός του και ταύτης εκ της προνομίας της εκ προγαμίας δωρεάς ως εἰσφαίνεται εκ των σχετικῶν συμβολαίων.

2) Ἐν κυτίον πιρειῶν ελληνικού Μονοπωλείου Νέων Χωρῶν, ξυλίνων άνευ θείου και φωσφόρου, κενόν περιεχομένου.

3) Τὸ ήμισυ εξ άδιανμηττου ενός άγγελίου της νυκτός χρήσεως ενός άτόμου.

4) Σάρωθρον οικιακῆς χρήσεως μεταχειρισμένον.

5) Ἐν πινακίον πηλινον κοινῶς πιέτον, τεθραυσμένον κατά τὸ 1)16 του χείλους.

6) Μία βρακοζώνη μήκους 21)2 πήχεων χρώματος λευκού.

Ο πλειστηριασμὸς γενήσεται την 1ην Ἀπριλίου 1932 εις τὸ συμβολαιογραφείον του κ. Μεγαλειδῆ όπου καλοῦνται οί έχοντες ανάγκην δώρων δια τὸ Πάσχα όπως πλειοδοτήσουν.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος του επισπεύδοντος και παραγγέλλοντος.

Γ. Γε—λάνης

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ Ψάλται. Πληροφώραί εις όλας τὰς εκκλησίας.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ Μπεμπέδες δια την Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Η ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ

Ο κ. Πρωθυπουργός κατήρτισε σχέδιον συγχωνεύσεως των τριών πολεμικῶν Υπουργείων. Τὸ σχέδιον προβλέπει την ενοικίασιν ενός πολὺ μεγάλου κτιρίου όπου θα χωρῶν τρία Υπουργικά γραφεία εὐρύχωρα και άνεπαυτικά και δλοοί εἰ νῦν υπάλληλοι και των τριών υπουργείων, προσέτι δὲ και ένα νέον μέγα γραφεῖον πληροφοριῶν με 13 διευθυντάς, 27 τμηματάρχας, 68 γραμματεῖς α' τάξ., 95 β' και 126 γ', 300 εισηγητάς, 505 άρχειοφύλακες, 606 δακτυλογράφους και 9.632 κλητήρας. Την ἔδρυσιν του γραφείου πληροφοριῶν δ κ. Βενιζέλος θεωρεῖ άπαραίτητον οὐχι πρὸς εξοικονόμησιν «ήμετέρων άργομισθων» αλλά πρὸς δευκλύουσιν και καθοδήγησιν των πολιτῶν εντός του Υπουργείου Ἀμύνης» όπου άλλέως θα χάνει ή Μάννα τὸ παιδί και τὸ παιδί τῆ Μάννα.

ΤΑ ΖΑΡΚΑΔΙΑ

Την περασμένη Κυριακή πρωτοβουλία του Φιλοθηραματικού Συλλόγου Ἀγιάσσου εἰγεν εις την Μεγάλην Λίμνην ή άπελευθέρωσις δύο ζευγῶν δορκάδων. Την τελετήν εἰτήρησαν αἱ άρχαί της Ἀγιάσσου και πλήθος κόσμου πάσης τάξεως. Κατά τὸν άγιασμόν δ ἱερεὺς ανέπεμψε μεταξύ άλλων και τὰς ακόλουθους εὐχάς:

«Αὐξάνεσθε και πληθύνεσθε και κατακυριεύσατε τὰ δάση τῆς νήσου ταύτης». Ἀκολουθῶς δὲ ραντίζων τὰ φιλόθηρα και φιλοθεάμονα πλήθη: «Και εὐλόγησον Κύριε την άγέλην των κτηνῶν τούτων.» Μεθ' οὗ αἱ δορκάδες άφέθησαν ελεύθεροι, υπό τὰς εὐχάς των παυσίμενων ἵνα αυξηθῶν και πληθύνθῶν κ'ι κατακυριεύσουν τὰ οἴσι, πρὸς άφρον χαράν των άπυγῶν μίς κυνηγῶν.

ΑΝΔΡΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ο μέγας—μάλιστα εἰνε μέγας—δραματικὸς ποιητής της Δέσφου και πολύτιμος συνεργάτης του «Τριβόλου» κ. Δήμος Λόντος ή Γυπάετος, κατέφερε δια της δημοσιευθείσης πρὸ ήμερῶν άνοιχτής επιστολῆς του, εν ήχηρότατον ράπισμα κατά των εν Ἀθήναις Ἐθνικῶν κανδαρίνων του δῆθεν Ἐθνικοῦ μζς Θεάτρου ως τὸ χαρρακτηρίζει. Τὸ μάθημα εἰνε ὀλίγον ὀδυνηρὸν ίσως άλλ' ήτο άπαραίτητον. Καί εἰνε πολὺ τιμητικὸν δια την πατρίδα της Σαφροῦς και του Ἀλκαίου ότι εἰδόθη από συμπατριώτην των και άντάξιον ὀμοτέχνην των, ὅστις δὲν εἰσνήθισε να χαρίζει κάστανα εις την ζώνη του. Ο κ. Λόντος εἰνε Ἕλληνα μέχρι μυελὸς ὀστέων και αὐτὸ εἰν δὲν τὸ εἰγνώριζον οί εν Ἀθήναις Ἐθνικοθεατροκάπηλοι, εἰς τὸ μάθειν τώρα.

Η ΠΕΡΙΚΟΠΗ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ

Ο κ. Βενιζέλος καλέσας τὸν κ. Μαρῆν τὸν διέταξε να πρβεί εις άμεσον και κατηγορηματικὴν διάψευσιν της εἰδήσεως ότι μελετᾶται ή περικοπή των δημοσιοῦπαλληλικῶν μισθῶν. Τοιαῦται εἰδήσεις εἰπεν δ κ. Πρωθυπουργός, εἰνε εἰκίνδυνον να μένουν άδιάφυστοι εις παραμονάς εκλογῶν, εἰστω και εἰν εἰνε αληθιναί.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἡ Δέσχη των Φιλελευθέρων, κατόπιν ενός... στρατηγικοῦ εκλογικοῦ σχεδίου τὸ ὅποιον της κατήρτισεν δ κ. Παπανδρέου, θεωρεῖ βεβαίως την ήτιαν του κ. Στρατήγη κατά την μεθαιριανήν εκλογὴν του Πειραιῶς.

ΝΤΑΡΙ, ΚΡΙΘΗ, ΒΡΩΜΗ κ. λ. π.

Ἡ Κυβέρνησις άπεφάσισε να επιτρέψει την άτελή εισαγωγὴν κριθῆς, βρώμης και άχύρου, πρὸς άνακούφισιν του πεινῶντος ελληνικοῦ λαοῦ.

ΤΟ ΧΡΕΩΣΤΑΣΙΟΝ

Μελετᾶται υπό της Κυβερνήσεως ή επέκτασις του χρεωστικου και εις τὸς εμπόρους. Κατόπιν τούτου οί εμπόροι άνέστειλαν προσωρινῶς τὰς μεγάλας παραγγελίας πυρομαχικῶν που εἰχον ὀσει επειγόντως εις τὸ ελληνικὸν εργοστάσιον πυρομαχικῶν.

Τὸ μπουρτ και τὸ φλωρί

Ο «Ἐλεύθερος Λόγος» εἰγραφεν ὀλόκληρον άρθρον δια να μᾶς εἰπεί ὅτι τὰ εὐχαριστήρια των άκτημόνων δια την άποκατάστασιν των εἰστάλησαν κατά λάθος εις τὸν κ. Παπανδρέου διότι ὀφείλοντο εις τὸς κ. κ. Κρητικῶν και Σίμων. Χωρὶς να θέλωμεν να εξετάσωμεν την οὐσίαν της υποθέσεως, ὀπομνήσκομεν εις τὸν «Ἐλ. Λόγον» μίαν εκφραστικωτάτην λεσβιακὴν παροιμίαν, ήτις θα ήδύνατο να του χρησιμεύσει εις άλλην παροιμίαν περιστασις; «Ἄλλος τὸ μπουρτ κ' άλλος τὸ φλωρί.»

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΤΗΛΗ

Η ΜΟΔΑ

Ἐσέτος τὸ καλεκαίρι θα φορεθῶν σουτιέν από δέρμα άνδρικό, και κατά προτίμησιν συζυγικό. Εἰνε εὐκολο να τὸ προμηθευθῆτε με ένα μαχαίρι της κουζίνας, τη δοηθεία ενὸς αγαπητικοῦ.

Διὰ τὰς παχυσάρκους κυρίας εἰ περισιναί εἰκει λανσάρουν σουτιέν των γλουτιῶν κατασκευασμένα από πορτοφύλια έρασιῶν.

Η ΦΟΥΔΑ

Η ΔΙΑΔΕΞΗ ΤΗΣ ΚΑΤΟΒΙΚΑΣ

Ο επιμελητής της Νεοελληνικής γλώσσας στὸ Πανεπιστήμιο της Κατεβίκας κ. Καζιμίρ Μπούλας μᾶς ξεναθωμήθηκε την περασμένη Τρίτη και χάρ' ὀδεψε την άκοή μας με την συμπαθητική του φωνή, από τὸ μικρόφωνο του ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ της πολιτισμένης πατρίδας του.

Νοιώθουμε επιταχτική την ὀποχρέωση να εὐχαριστήσουμε θερμά τὸν αγαπητό μας ξένο για την συγκίνηση που μᾶς χαρίζει κάθε τόσο μιλώντας μας στη γλώσσα μας για τόσο ὀρατα πράματα.

Πρακαλοῦμε όμως τὸν κ. Καθηγητή να μᾶς επιτρέψει να διατυπώσωμε μίαν άπορίαν: Γιατί δὲ μιᾶ μονάχα στη δημοτικὴ μας, μιᾶ που την αγαπᾶ και την ξέρει καλλίτερα και από μᾶς τὸς Ρωμιούς; Ἡ καθαρεύουσα άκούγεται πολὺ άσκημα. Δὲν τη χωνεύει οὔτε τὸ μικρόφωνο τη στρίγγλα.

ΛΑΘΟΣ

Ο φίλος κ. Ν. Δ. Μωμάκος εις μακρὰν ανταπόκρισιν του εκ Πλωμορίου ὀποδεικνύει διάφορα χρεῖμα πράγματα εις τὸς άρμοδίους. Μεταξύ άλλων περι ὀδοποιίας γράφει και τὰ εξής: «Ἐπὶ τη εὐκαιρία συστεινωμεν πρὸς τὸς άρμοδίους ὅπως ὀ ὀδοατρωτήρ διέρχεται πολλάκις άνωθεν των σκύρων, ρίπτεται δὲ χῶμα και νερὸ αναμεταξύ». Φανταζόμεθα ὅτι ὀ κ. Μωμάκος διετυπωσε λάθος την φράσιν του, ήν και διορθώνομεν: «...ρίπτωνται δὲ και σκύρα μέσα εις τὸ χῶμα και τὸ νερὸ...»

ΘΩΜΑ! ΠΡΟΣΕΧΕ

Ο εἰρσιτέχνης συνάδελφος κ. Θωμάς Βινικίου ὀμιλῶν εἰσάτως ὀλως άμερολήπτως περι μαργαριτῶν εἰσφανισθέντων κατά την... εκτέλεσιν του ὀθέλου ή μάλλον της Δυσδαίμονας, εἰθεσεν ἐπὶ κεφαλῆς του καθυστοχάστου κριτικοῦ του σημειώματός ὀς δείγμα των μεγαλειώδη μαργαριτην: «Θεατρικῆς μαργαριτῆς». «Φρόνηση κῶρ Θωμά!», ὀπως θα εἰλεγε και Ἡ Μπαργαγιώργης στὸς Μυλωνάδες.

ΤΟΠΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι οί κ. κ. Ἰωάννης Ἀριστ. Δελῆς και Γεώργιος Ρεδόλφου Ράλλης, συμπληρώσαντες τὸ ὀγδον ἔτος της ηλικίας των ὀπέβαλον εις την Ἐθνικὴν Τράπεζαν αίτησιν ζητοῦντες να διορισθῶν ὀ μὲν πρώτος ὀς ὀποδιευθυντής, ὀ δὲ δεύτερος ὀς άρχιλογιστής ταύτης. Ἡ αίτησις των δύο καλῶν νέων ὀπεβλήθη εις τὸ Κεντρικὸν με θετικήν κολακευτικήν ἐκθεσιν δια τὰ περαιτέρω.